03/04/2021

Κωνσταντίας Βασίλειος: “Να έχουμε στραμμένη την ελπίδα στην Παναγία”

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κωνσταντίας και Αμμοχώστου

Ενώπιον της ιεράς εικόνος της Παναγίας της Αγίας Νάπας στον Ιερό Ναό Αναστάσεως του Σωτήρος στη Σωτήρα, ανέγνωσε την Γ’ Στάση των Χαιρετισμών, το απόγευμα της Παρασκευής, 2 Απριλίου, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Αρκετοί πιστοί, τηρώντας όλα τα προβλεπόμενα μέτρα υγιεινής και προστασίας κατά του κορωνοϊού, συμμετείχαν με κατάνυξη στην ιερά ακολουθία στην οποία παρέστη επίσης και ο δήμαρχος Σωτήρας κ. Γεώργιος Ττάκκας.

Ομιλώντας προς το εκκλησίασμα, **ο Πανιερώτατος** αναφέρθηκε στο έργο του Ακαθίστου Ύμνου, ποίημα του αγίου Ρωμανού του Μελωδού, ενώ στάθηκε ιδιαίτερα στίχο «Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί• χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ᾽ οὗ σκέπονται πολλοί»

Ο υμνωδός, έχει εμβαθύνει σε όλο το μυστήριο της αποκαλύψεως του Θεού και των ενεργειών του ξεκινώντας από τη δημιουργία του κόσμου και φθάνοντας ακόμα μέχρι και την αιώνια, την αναμενόμενη βασιλεία του Θεού, της οποίας όλοι καλούμαστε να γίνουμε μέτοχοι και να βιώσουμε την παρουσία του Θεού με όλα τα αγαθά που προσφέρει ο Θεός στον άνθρωπο. Ο προαναφερθείς στίχος, παραπέμπει στον Παράδεισο και στο δένδρο της ζωής και το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού, για το οποίο έθεσε ο Θεός την εντολή στους πρωτοπλάστους, την οποία παρέβηκαν με αποτέλεσμα την έξοδο τους από τον Παράδεισο. Όμως η οικονομία του Θεού, δίδει την σωτηρία και τη λύτρωση στο ανθρώπινο γένος μέσω

της Θεοτόκου η οποία γίνεται τροφός της Ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός. Σ' ένα ύμνο του Αγίου Εφραίμ του Σύρου γίνεται αυτή η σύγκριση μεταξύ του δένδρου της ζωής και του δένδρου της Παναγίας. Από το πρώτο απαγορεύθηκε να φάνε οι Πρωτόπλαστοι, από το δεύτερο, επιβάλλεται να φάνε οι άνθρωποι, γιατί αυτός είναι ο καρπός που οδηγεί στη σωτηρία. Αυτό παραλληλίζεται με τον λόγο του Θεού, «εγώ είμι ο άρτος της ζωής. Όποιος φάει από τον άρτο αυτό, θα ζήσει και θα οδηγηθεί στον παράδεισο». Η εικόνα αυτή μας παραπέμπει στο μυστήριο της θείας ευχαριστίας κατά την οποία λαμβάνουμε το σώμα και το αίμα του Χριστού. Αυτό αποτελεί την νέα εντολή του Θεού, να γευόμαστε τον καρπό: το σώμα και το αίμα του Χριστού, όπως ακριβώς μας τα παρέδωσε ο ίδιος ο Κύριος κατά τον Μυστικό Δείπνο με τους ιδρυτικούς λόγους του μυστηρίου «Λάβετε φάγετε» και «Πίετε εξ αυτού πάντες».

Ο απαγορευμένος καρπός του Παραδείσου, γίνεται επιβεβλημένος καρπός με την έλευση του Ιησού Χριστού που παράγεται από το δένδρο της Παναγίας για να κοινωνούμε και να συμμετέχουμε στην σωτηρία που μας προσφέρει ο Θεός. Ο συγγραφέας του Ακαθίστου Ύμνου, εισδύσει στην βαθιά θεολογική σημασία του μυστηρίου της ενσαρκώσεως του Χριστού και μας καθοδηγεί στο πως εμείς θα οδηγούμε πίσω στον Παράδεισο, πως θα γίνουμε και πάλι κοινωνοί του δένδρου της υπακοής. Με τη χάρη της Παναγίας, έχουμε αυτό τον καρπό της ζωής στον οποίο καλούμαστε όλοι να μετέχουμε κατέληξε.

Ευχήθηκε τέλος, να μπορέσουμε σύντομα να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας, τόσο της πανδημίας όσο και τις διάφορες αναταραχές που μας προκαλούν πολλές φορές αισθήματα απελπισίας, όμως πρέπει να έχουμε την ελπίδα μας στραμένη προς τον Θεό και προς την Παναγία.

Το ιερό κειμήλιο της Αγία Νάπας το οποίο χρονολογείται από τον 19ο αι.

βρισκόταν στην πάλαι ποτέ Ιερά Μονή της Παναγίας της Χορδακιώτισσας, νοτιοδυτικά της Σωτήρας, όπου βρισκόταν ο ομώνυμος οικισμός των Χορτακίων με τους τρεις Ιερούς Ναούς (Μονή Παναγίας, Ναός Αγίου Θεοδώρου και Ναός Αγίου Γεωργίου).

Από την Μονή σήμερα σώζεται μόνο το καθολικό (χρονολογούμενο στα τέλη του 12ου αι), βόρεια του ναού κάποια ερειπωμένα κελιά και το πηγάδι το οποίο χρησιμοποιούσαν για τις ανάγκες της ζωής της Μονής. Το Μοναστήρι αναφέρεται στον πίνακα του Hackett ότι, βρίσκεται υπό τη δικαιοδοσία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου.

Σύμφωνα όμως με τον Νεοκλή Γ. Κυριαζή, η εκκλησία θεωρείτο μετόχι της μονής της Αγίας Νάπας, αφού εκεί φυλασσόταν επίσης η προαναφερθείσα ιερά εικόνα
μας υπενθυμίζει την ιστορία της.

Η εφέστιος εικόνα της Παναγίας Χορδακιώτισσας αναγόμενη στο έτος 1853μ.Χ., αποτελεί έργο της Σχολής του Ιωάννου του Κορνάρου του Κρητός και θεωρείται βροχοποιός «ομβροτόκος». Σε περιόδους ανομβρίας, στα νεώτερα χρόνια, οι κάτοικοι της Σωτήρας πήγαιναν με πομπή στην Παναγία τη Χορδακιώτισσα, έζωναν τον ναό με νήμα και αφού λιτάνευαν με περιφορά την εικόνα της βροχοποιού Παναγίας και πάλι με πομπή επέστρεφαν στο χωριό και στην εκκλησία της Μεταμορφώσεως όπου ετελείτο δέηση.

Σήμερα αμφότερες οι ιερές εικόνες, φυλάσσονται στο Εκκλησιαστικό Μουσείο Σωτήρας και μεταφέρονται στους Ιερούς Ναούς Μεταμορφώσεως και Αναστάσεως την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής για την τέλεση της ακολουθίας των Χαιρετισμών και πνευματική ενίσχυση των πιστών.

Κείμενο π. Επιφάνιος Παπαντωνίου / Φώτο Χρίστος Σάββα